

NÄ•DHERNÄ• OKAMÅ½IK Å TÄŠSTÄ• - 2.

Neděle, 12. října 2020

Miláček Kudlanky, nedávno mi to, abych svájí pánem spřevedek nezačala citat z poměrně starého písma: že tisíc pár jar, v kterých dnak, kdy svátek trochu dál vychází je jen pár dní. Váždaj se tomu textu rozuměla tak, že je o dny, kdy dospat, protože nás což je "maturita, státnice, svatba, cesta na dovolenou a podobně". Na nás se také žádá, aby obávali svátek. Právě h akce jakožto výstavou výstavou neprovedly svatby, protože studium na zkoušky velké žádavky nemají svatbám místem. Až potom s pátem svátkem buzdou se nemusí vydat kvůli počasí.

Potřebuji, co jsem pánem prosloušela, kterou jsem pánem prosloušela, se dokončit u radovat z malého kostela, nebo alespoň z toho, co by jinakmu jako malé kostel pánem padala. Rozhodla jsem se nehnědat nejvíc těžkým okamžik, ale pokusím se vám popsat moji výkonalost, tedy zájitek velmi první na Severomoravskou chatu.

Musí-m ale začít trochu

v minulosti, a napsat nejprve o loÅskÃ©m podzimu, kdy jsme takÃ© k tomuto cÃ–li koÅmo jeli. MÄ›la to bÅ½t vyjÃ-Å¾Ã•ka cca na 30 km, tedy jeÅ¡tÄ› mnou, v mÄ©m vÄku a fyzickÄ© zdatnosti (kterÃ; nenÄ- nijak velikÃ;), zvlÃ;dnutelnÃ;. BohuÅ¾el jsme nejeli nejkratÅ¾e trasou, ale jinudy a tak jen cesta tam znamenala 20 km v sedle. Dali jsme si obÅ›d a vraceli se odpoledne zpÃ;tky. MoÅ¾nÄ; bych to se zatnutÅ½mi zuby dala i tak, ale zaÅ•ala mne trÃ;jpit kÅ™eÄ v noze, coÅ¾ je na koni problÃ©m. Kompenzovat toto sedem znamenalo urychlit Ä°navu celÃ©ho tÄ›la, respektive po ujetÄ- asi dvou tÅ™etin zpÃ;teÅ•nÄ- cesty jsem dospÄ;la do fÄ;ize, kdy jsem se zaÅ•ala bÄ;it.

Otučenámu zadku se dří pomoci pružená-m
v kolenu a kotník-č, ale nohamu se současně v sedle drží-te až a když
už mě bolest každá krok koně, obvala jsem se, že cokoliv nešekanáho, co jinak
v pohodě vysedá-m, tedy klopžitnutí-koně, poskočená-, uskočená- apod. skoná-
málem půjdem na zem. A tak jsem sesedla, jiná rozumnáčkaž mějená- jsem neviděla, a
v podstatě dojala pánky až což kupodivu tělu vadilo méně než setrvat
v sedle.

Pak jsem se dvakrát svezla na koni na kratkách vyjížděkách, potom jsem dlouho marodila a nakonec jednáním podporuval koronavirus.

Tak se stalo, Å¾e jsem na konci pÅ™í roku nesedla. Pauzu pÅ™eruÅ¡ilo pozvání - „pojď s námi o vás-kendu na Severomoravskou chatu! MÁ-t rozum, tak bych měla Å™áct ne, nepojedu. Jenže mě bude pÅ™íští - Å¡tít - rok 60, a vám, Å¾e lepší - už to nikdy nebude, musím - ano doslova musím - využít - vám - pÅ™íští - itostí, která jsou nyní, protože za rok, za dva nebude lát-p, ale hřáTM. A taky měm rájda vÅ½zvy. Tak jsem Å™ekla, Å¾e pojedu, ale dost se mi ulevilo, Å¾e tentokrát to bude dyoudenná akce až na chatu, pÅ™espäť.

Budeť mět Corwina, už tali mne na ranění. Jejda, na tom jsem ještě nejela až opět se mi vrátily obavy. Byly zbytečné, na Corwinovi se mi jelo dobře. Tak skvěle, že bych na něm rájda jela i iindy. A teď k tomu pocitu přistoupil.

MÄjm rÄjdä konÄ, takÄ¾e samotnÄj jÄ-zda
nÄkde dokola na louce je fajn. Jet krÄjsnou krajinou je daleko lepÄjÄ-, jsem fanda turistiky, ale moje kolena uÄ¾ nesnÄjÄejÄ- setup z kopcÄ-, takÄ¾e moc do hor

uÅ¾e nechodÃ-m... Nechat tu dÃ™nu na koÅ›ovi je mnohem lepÅ¡iÅ™ -)
V sedÄ› na koni mÃ½te spoustu Å•asu se po krajinÄ› rozhlÃ‐Å¾et, nemusÃ-te koukat
pod nohy, kam Å¡lapete, to je zÃ¡leÅ¾itost toho konÄ›, jezdec udÃ½vÃ¡ jen smÄ›r a
tempo.

PÅ™esto je fajn zvládnout prudk ½ kopec nahoru nebo dolů-, pÅ™ebrodit Å™eku, protáhnout se stezkami vhoodn ½mi sp - je pro p ,  - a má-t radost,  ¾e kon - toto v pohodě zvládají- i za n js. Tak @ je fajn jet s partou, kde v t jnu lid - u  ¾ doh me zp -te, m -te si o  -em nov -dat cestou nebo na  -m ob -d , ie to tedy i

společenská záležitost.

A je tu i ten dobrý pocit a endorfiny ze sportovního výkonu, a z toho, že jsem to ještě dokázal! Takže, i když nasednu na koně, jen když si ho postaví pod kopeček pařezu, a sesednutím po dvoudenném vyjádření doma na raně je nemocný obtížný, chvíle mezi tělem si vychutnávám a doufám, že mi zdraví a kondice ještě podobných vyjádření umozní.

MILENA